

MÁJUS

Lassacskán elkorhad az idő, mint a
ruhaszárító kötélnek leásott
akáckaró, megtámogatja a szél,
elhagyott színes kirakókockái
alól földi gilisztákat gyűjtöget
vasárnapi csalinak a szerelem,
némasági fogadalmat tesznek a
koravén sírhalmok a temetőben,
a rózsaszirmok meg pillangókként
követik tekintetükkel a napot,
felajánlva a zsíros anyaföldet
a pillanatnyi vakon repülésért.

FÜTYÜLÖK AZ EGÉSZRE

Fél az apám, ha elvonulok írni,
fél, hogy világgá kürtölöm a sorsát,
amihez joga van, nem lehet vitás,
amit lehet, hogy épp én írok majd meg,
nincs kizárva ebben a vacak mai
világban, meg mi lesz, ha valamelyik
szerkesztő belebabrál a szövegbe,
hisz mifelénk nem babra megy a játék,
ettől rögtön borsószik a bőröm, a
másik sor legyen mindig meglepi, ne
következzen az első csalódásból,
vagy ott marad az asztalfiókban, mely
az alig termő diófánkából készült,
fél az apám, ha elvonulok írni,
aztán amikor rám jön a nagy szükség,
s alig találok a házban a WC-t,

szobámba oson kijavítani a
durva helyesírási hibáimat.

TERRA

Vajon mi lett a lóval, akinek a
patkóját a disznóóra szögeltem,
hogy szerencsét hozzon, megérinthessem,
mint Juli meleg kezét, aki kézzel-
foghatóan nem hisz a babonában,
vajon patkóstul földelték el, vagy már
anélkül, s amíg nagy okosan ezen
szerencsétlenkedem, Juli hirtelen
lekozmetikázza a faólról a
lópatkót, leadja az egy köpésre
található hulladékátvevőnek,
a pénzérmére amit kap, mindenét
beleadva köp egy igazit, háta
mögé hajtja, hogy én tűvé tegyem
érte az udvart, s eltegyem szerencse-
pénznek, vagy a vén, vak koldusnak adjam,
aki meglátja bennem a jóságot.

FALAK

(Vladimír Holannak)

Magához képest
a szabadságnak falaz
minden szabad vers,
a szél meg csak besöpri
a házaló falevelet.

SZÜLETÉS

Nem bírok elindulni, még autóm
kulcsával tisztogatom a fületem,
a fülzsírt azért rákenem a csöndre,
beköpöm a legyeket, vagy ha muszáj,
egyszerűen a tollammal csinálom,
a fájdalom kipiszkálja belőlem,
az Úr meg a kisujjából rázza ki,
összeégett ujjbegye a tisztító-
tűztől, épp a szalonnáját sütötte,
vagy csak melegedett az istenadta,
lényeg, hogy anyám szerencsenmosdatást
végez, szerencsediónak mondja a
szerencsendiót, de nem teszem szóvá,
nehogy még sorstalan hírnöknek tűnjek,
kinek nem kötelező megszületni.